

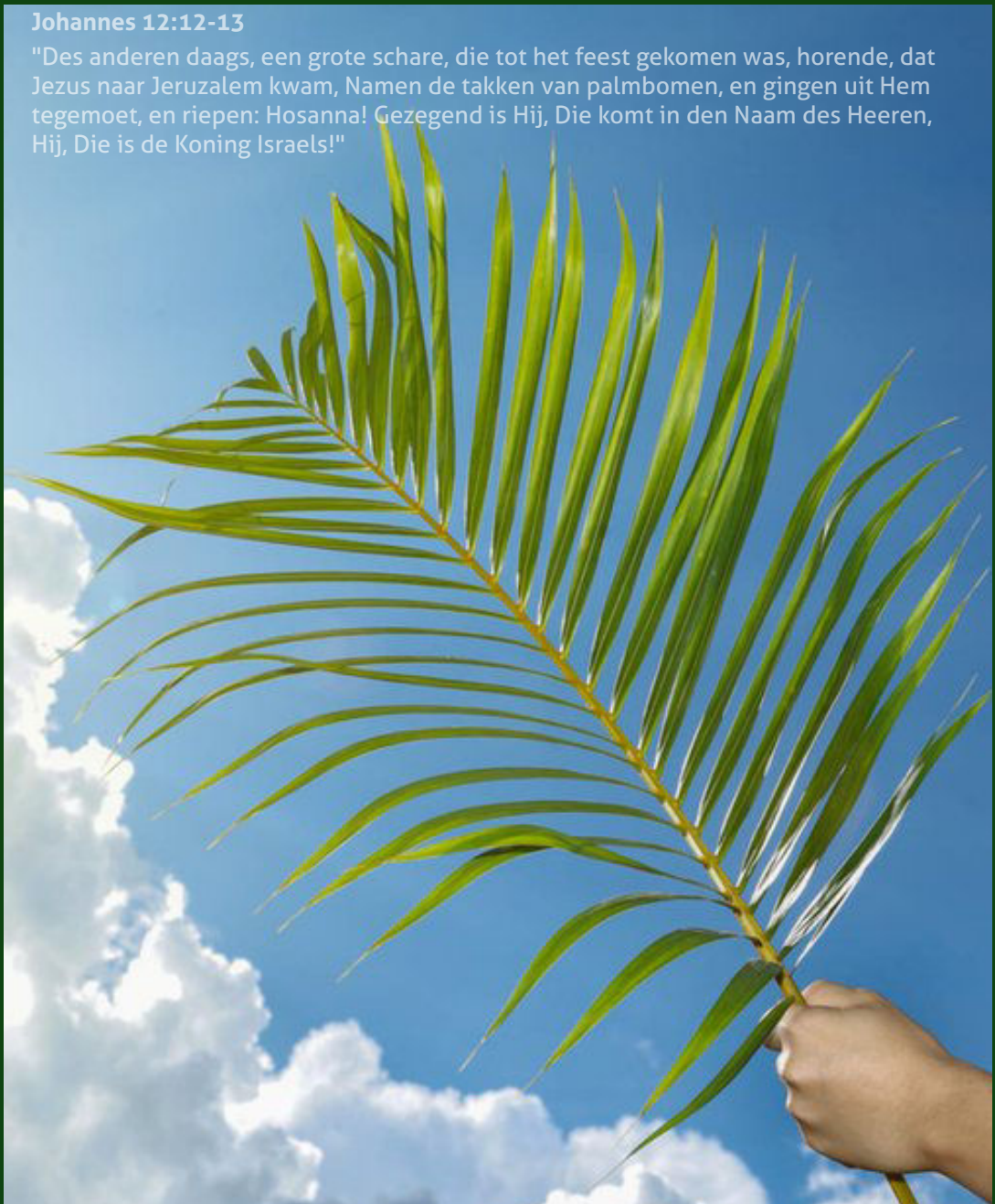

DE LAATSTE BAZUIN

Voorjaarseditie 2024

Johannes 12:12-13

"Des anderen daags, een grote schare, die tot het feest gekomen was, horende, dat Jezus naar Jeruzalem kwam, Namen de takken van palmbomen, en gingen uit Hem tegemoet, en riepen: Hosanna! Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren, Hij, Die is de Koning Israels!"

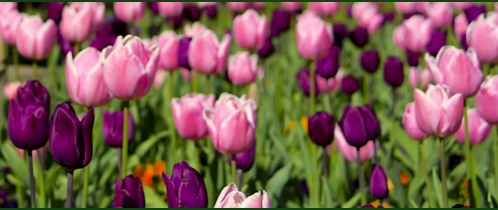
Hersteld Apostolische Zendingkerk

Colofon

Eindredactie: R. Kuipers
Redactielid: R. Blumink
Vormgeving: M.F. Thesselaar

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres:
R. Kuipers
Couperusstraat 24
6824 NK Arnhem
robert.kuipers@outlook.com
www.hazknl.nl

Gedicht

Uit de Vrede zij U

Eens was ik een vreemd'ling voor God en mijn hart;
Ik kende geen schuld en gevoelde geen smart.
Ik zocht bij het kruis geen veilige wijk:
'k Stond blind, en van verre, in mijzelve zo rijk.

Ik was als Jeruzalems dochters weleer,
Ik weende om de pijn van mijn lijdende Heer,
maar ik dacht er niet aan, dat ik zelf door mijn schuld,
Zijn kroon had gevlochten, Zijn beker gevuld.

Maar toen mij Gods Geest m' aan mijzelf had ontdekt,
Toen vluchtte ik tot Jezus; Hij heeft mij gered!
En daar ik mijn zonden in oprechtheid beleed
Werd al mijne deugd een wegwerpelijk kleed.

Nu ken ik de waarheid, zo diep en gewis,
Dat Christus alleen, mijn gerechtigheid is.
Nu neemt mij geen satan de zegekroon af,
Mijn Jezus geleidt mij, door dood en door graf!

De opstanding en de vrouwen

apostel R. Kuipers

In het Lukas Evangelie, hoofdstuk 24 de verzen 1 en 2, lezen wij de volgende woorden: **"En op den eersten dag der week, zeer vroeg in den morgenstond, gingen zij naar het graf, dragende de specerijen, die zij bereid hadden, en sommigen met haar. En zij vonden den steen afgewenteld van het graf."** Wij vinden hier voor de eerste keer in de Evangelien geschreven over de eerste dag der week. Het is de eerste dag na de Sabbat. Het is de zondag. En deze eerste dag der week, die door de Heere is geheiligd door Zijn opstanding, zal in het Koninkrijk Gods voortaan en voor altijd, voor de Christelijke gemeente, staan als het hoofd der dagen. Het is de eerste dag der week, de zondag, de dag des Heeren. En op deze dag gingen enkele vrouwen zeer vroeg in de

morgenstond naar het graf van hun Heer en Heiland. Zij hadden de behoefte in hun hart om met hun liefdedaden het Lichaam van de Heer te verzorgen met welriekende specerijen, die zij zelf gekocht en bereid hadden (Mark. 16:1, Luk. 24:1). En wanneer de vrouwen bij het graf zijn aangekomen, dan zien zij dat de steen van het graf is afgewenteld. En dit was voor de vrouwen, die zo diepbedroefd waren over het sterven van hun Heer en Heiland, een verwachting die zij geheel niet in hun hart hadden gehad. Zij hadden zich zelfs zorgen gemaakt over hoe de steen verwijderd zou moeten worden (Mark. 16:3). En nu zien zij dat de steen is afgewenteld. Ja, en ligt er in het beeld van de afgewentelde steen niet ook een heerlijk getuigenis, dat wanneer wij met onze

droefheid en noden tot de Heer gaan, om in een oprecht voornemen de Heer te willen dienen, wij boven bidden en denken, boven verwachting van de Heer zullen ontvangen? Want hoe vaak in ons geloofsleven zijn daar bergen of moeilijkheden voor ons, die toch wonderlijk door de Heer opgeheven of weggenomen zijn. Want door de Almachtige God worden de stenen op ons pad telkens afgewenteld, zodat wij in de kracht van de Heer, onze geloofsweg in vertrouwen mogen vervolgen en kunnen belijden: "De Heer heeft boven verwachting voorzien, Hij is mij een Helper." De steen is afgewenteld van het graf. Het graf is open! En hoewel de vrouwen verwonderd zijn over dit gebeuren en ongetwijfeld met kloppende harten het open graf aanschouwen, twijfelen zij niet

om het graf binnen te treden: **"En ingegaan zijnde, vonden zij het lichaam van den Heere Jezus niet."** (Luk. 24:3). En dan overvalt hen een twijfelmoedigheid en grote vreze, dat zij zelfs hun aangezicht naar de aarde neigden, zo kunnen wij in Lukas 24 vers 4 en 5 lezen. Want het open graf is leeg! De vrouwen waren tot de Heer gegaan om het Lichaam van de Heer te zalven maar nu kunnen zij niet. Want het Lichaam van de Heer is niet in het graf. De vrouwen zijn bevangen door vreze en vertwijfeling. Maar hun twijfelmoedige vreze, deze wordt door de twee engelen, die plotseling, zonder dat zij een naderen van deze bemerkten hadden, weggenomen met: **"Vreest gijlieden niet!"** (Matth. 28:5) en **"Zijt niet verbaasd!"** (Mark. 16:6). En de engel voegt hieraan toe: **"Wat zoekt gij den Levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgestaan. Gedenkt, hoe Hij tot u gesproken heeft, als Hij nog in Galilea was, Zeggende: De Zoon des mensen moet overgeleverd worden in de handen der zondige mensen, en gekruisigd worden, en ten derden dage wederopstaan."** (Luk. 24:5-7). Wat een heerlijke woorden. Het graf, de plaats voor de doden, daar is de opgestane Heer niet. Want de levenden zoeken wij niet bij de doden. En de Heer, Hij is de Levende, de opgestane Heer, heerlijk uit Zijn graf gegaan! Daarom is de steen afgewenteld, het graf open en het graf leeg omdat de Heer niet langer in de dood is. Maar Hij is geworden: **"De Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn."** (Kol. 1:18). En dit alles naar wat de Heer Zelf tot Zijn liefhebbers, en ook tot de vrouwen gesproken had voor

Zijn sterven. De engelen verhalen niet naar wat er in de Heilige Schrift over de opstanding vermeld staat, maar doen de vrouwen gedenken aan de woorden van de Heer Zelf. Want de woorden van de Heer, dit zijn voor ons allen de levenswoorden van het heerlijke Evangelie. Het sterven aan het kruishout op Golgotha en het opstaan ten derde dage uit het graf, het is alles door Christus volbracht tot verlossing en zaligmaking. En dan lezen wij het volgende in Lukas 24 vers 8: **"En zij werden indachtig Zijner woorden."** Nu mogen de vrouwen in herinnering ontvangen, hetgeen door hun Heer en Heiland verkondigd was, maar zij toen nog niet verstonden. De verwondering en verbazing van de vrouwen, over de afgewentelde steen, het open graf en het lege graf, deze zal nu niet langer zijn, hun als een ontsteltenis, maar één van grote blijdschap en worden als een krachtige, heerlijke boodschap, een juichende toon,

een stem, die galmt door gans Jeruzalem, want de Zoon van God is opgestaan! (Liederenbundel 26 vers 1). Ja, de vrouwen nemen een zeer bijzondere en zegenrijke plaats in bij de verschillende gebeurtenissen in het Koninkrijk van God en het verlossingswerk van Christus. Daar waar de eerste vrouw Eva,

een groot aandeel had in de zondeval, daar mocht zij van God ontvangen de belofte van de Verlosser (Gen. 3:15). En wanneer Christus door het land doorgaat om het Evangelie te verkondigen en wonderen en tekenen te doen, dan lezen wij dat er verschillende vrouwen tot Hem kwamen en ook dat er vrouwen waren die Hem volgden (Luk. 8:1-3). En als Christus Zijn verlossingswerk aanvangt en Zijn lijden en sterven moet ondergaan, dan zijn daar in stilte de verschillende vrouwen, die Hem getrouw volgden en dienden. Wij denken bijvoorbeeld aan de zalving te Bethanië ter voorbereiding op Zijn begrafenis (Mark. 14:8). Maar ook de vele vrouwen die bij het kruis op Golgotha stonden (Matth. 27:55). Er waren ook vrouwen bij de begrafenis van de Heer, zittende tegenover het graf (Matth. 27:61). En zo zijn er dus ook vrouwen op den eerste dag der week, zeer vroeg in den morgenstond, die op weg waren

gegaan naar het graf van de Heer, om het Lichaam van de Heer te zalven. Dan is het ook zo van grote betekenis, dat de vrouwen als eerste mochten horen van de opgestane Heer, en van de engelen de heerlijke opdracht kregen om naar de apostelen te gaan en de opstanding aan hen te verkondigen. En dat ook de

eerste, die de opgestane Heer mocht zien, een vrouw was, namelijk Maria Magdaléna (Joh. 20:11-18). Hoe anders is dit bij de apostelen, en de andere volgelingen van de Heer? Want wanneer de vrouwen tot hen naderen met wat zij gehoord en gezien hadden, en de heerlijke boodschap van de opgestane Heer vertelden, dan geloofden zij het niet: **"En wedergekeerd zijnde van het graf, boodschappen zij al deze dingen aan de elven, en aan al de anderen. En deze waren Maria Magdalena, en Johanna, en Maria, de moeder van Jakobus, en de andere met haar, die dit tot de apostelen zeiden. En haar woorden schenen voor hen als ijdel geklap, en zij geloofden haar niet."** (Luk. 24:9-11).

Ja, de apostelen hadden kort voordat de Heer gevangen was genomen nog twisting onder elkander gehad, over wie toch van hen scheen de meeste te zijn (Luk. 22:24). En ook waren er sommige geweest, die de vrouw het zeer kwalijk hadden

genomen toen zij de Heer had gezalfd vanwege het verlies van de narduszalf, die van groten prijs was (Mark. 14:3-5).

En wanneer de Heer gevangen is genomen, dan staat er over de apostelen: **"En zij, Hem verlatende, zijn allen gevloeden."** (Mark. 14:50). En nu zij van de vrouwen, die telkens in de nabijheid van de Heer waren gebleven, mochten vernemen wat er bij het graf geschied was, dan geloofden zij het in eerste instantie niet. De vrouwen daarentegen, zij geloofden!

Het is voor de mannen, zowel voor de dienstknechten als voor de broeders in de gemeente tot lering, dat ons hier in het voorbeeld van de vrouwen is gesteld. Om dicht bij de Heer te blijven en in geloof en vertrouwen, in ootmoed en nederigheid de weg van het geloof voort te gaan. Dit ook geheel naar het voorbeeld van onze Heer en Heiland, Die is gekomen om te dienen en niet om gediend te worden (Matth.

20:28). Want het was de Heer Zelf, Die ons allen een voorbeeld heeft gegeven door de voeten van Zijn discipelen te wassen (Joh. 13:5 en 15).

Daarom zullen wij, als volk van God, zowel de broeders als de zusters in de gemeente, in een godvruchtig belijden, het ware geloof tonen en de Heer in alles als Heer en Koning dienen. Want de Heer heeft de vrouw, dat als een type van Zijn gemeente is, Zijn bruidsgemeente, zeer rijkelijk gezegend in Zijn lijden, sterven en opstanding! Dat wij hiervan zullen getuigen en het gelijk als een Maria mogen uitroepen: **"Rabbouni, hetwelk is gezegd, Meester."** (Joh. 20:16).

Juicht! De Heer is opgestaan, heerlijk uit Zijn graf gegaan. Juicht Hem toe, Die overwon, Hem, Die 't graf niet houden kon! (Liederbundel 25 vers 1)

Ik wens u allen Gods zegen toe!

Jezus deed afstand van Zijn rechten

profeet F.A.J.M. Thesselaar

De lijdenstijd ligt alweer achter ons. In deze tijd kondigde Jezus vier keer Zijn lijden en sterven aan. Hij vertelde het openlijk aan Zijn geroepen dienaren. Jezus sprak: **"Zie, wij gaan op naar Jeruzalem en de Zoon des mensen zal overgeleverd worden aan de overpriesters en de schriftgeleerden en zij zullen Hem ter dood veroordelen. En zij zullen Hem overleveren aan de heidenen om Hem te bespotten en te geselen en te kruisigen en ten derde dage zal Hij opgewekt**

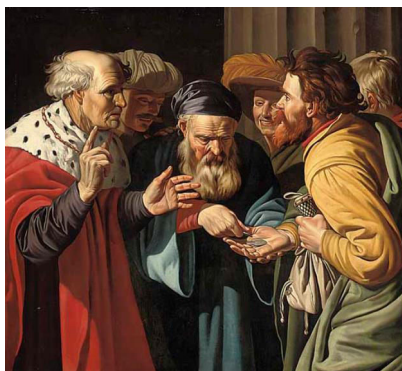
worden." In Matthéüs 20:17-19 kunnen wij deze woorden van de Heer lezen. Jezus wist dat Hij de Hemel moest verlaten om dit te moeten ondergaan. Hij, Die de wereld gemaakt heeft en alles wat leeft door het Woord, hetgeen wij kunnen lezen in Johannes 1:1-14. En Hij, Die alles gemaakt heeft, de Zoon van God, moest vernederd en verhoogd worden door Zijn schepsel, de mens. Gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moest ook de Zoon des mensen verhoogd

worden, opdat eenieder die in Hem gelooft het eeuwige leven mag ontvangen. Daarom heeft God Zijn Zoon gezonden naar de wereld, hetgeen zo mooi en duidelijk beschreven is in Johannes 3 vers 16: **"Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe."** Ja, wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld.

Jezus vertelde openlijk aan Zijn twaalf geroepen apostelen dat Hij zou sterven aan het kruishout. Judas, één van Zijn geroepen apostelen, had dit natuurlijk ook gehoord. Maar het bleef bij hem alleen bij horen. De één hoort en doet er niets mee en de ander hoort en leeft ernaar. In de Schrift lezen wij dat Judas zijn Heer en Meester heeft verraden. Een geroepen apostel van de Heer die Hem verraadt, dat is toch eigenlijk niet te begrijpen? De Heer Die alles weet, roept Judas, om Zich uiteindelijk door Judas te laten verraden.

Het woord verraden betekent onder andere: aan iemand niet trouw zijn, waardoor de andere in gevaar wordt gebracht. De verrader kom er niet zelf voor uit en gebruikt een ander ervoor. Ja, zo was het ook bij de Here Jezus. Judas was het niet eens met het werk van de Heer en kon zich ook niet onder de Heer stellen. In Openbaring 22 vers 11 staat: **"Die onrecht doet, dat hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij nog vuil worde; en die rechtvaardig is, dat hij nog gerechtvaardigd worde; en die heilig is, dat hij nog geheiligd worde."** Judas deed nog meer onrecht. In het Evangelie lezen wij waarom Judas de Heer verraden heeft, in Mattheüs 26: 3-12: **"En als Hij te Bethanië was, in het huis van Simon, den melaatse, daar Hij aan tafel zat, kwam een vrouw, hebbende een albasten fles met zalf van onvervalsten nardus, van groten prijs; en de albasten fles gebroken hebbende, goot die op Zijn hoofd. En er waren sommigen, die dat zeer kwalijk namen bij zichzelf, en zeiden: Waartoe is dit verlies der zalf geschied? Want dezelve had kunnen boven de driehonderd penningen verkocht, en die**

den armen gegeven worden; en zij vergrimden tegen haar. Maar Jezus zeide: Laat af van haar; wat doet gij haar moeite aan? Zij heeft een goed werk aan Mij gewrocht. Want de armen hebt gij altijd met u, en wanneer gij wilt, kunt gij hun weldoen; maar Mij hebt gij niet altijd. Zij heeft gedaan, hetgeen zij konde; zij is voorgekomen, om Mijn lichaam te zalven, tot een voorbereiding ter begrafenis. Voorwaar zeg Ik u: Alwaar dit Evangelie gepredikt zal worden in de gehele wereld, daar zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden, van hetgeen zij gedaan heeft. En Judas Iskariot, een van de twaalven, ging heen tot de overpriesters, opdat hij Hem hun zou overleveren. En zij, dat horende, waren verblijd, en beloofden hem geld te geven; en hij zocht, hoe hij Hem bekwamelijk overleveren zou."

De Heer is verraden en uitgeleverd voor het geld, het slijk van de aarde. Jezus zegt hier het volgende over in Mattheüs 6 vers 24: **"Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal den enen haten en den anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen en den anderen verachten; gij kunt niet God dienen en den Mammon."** En zo werd de Heer verraden door een apostel die zelfs ook nog deelhad aan het laatste avondmaal. Na dit

avondmaal verliet de Heer de stad Jeruzalem en ging met Zijn discipelen naar Zijn geliefde plaats, de Olijfberg, om daar onderaan de berg in de hof van Gethsemané te bidden. En toen zij daar aankwamen, zeide Hij tot Zijn discipelen: **"Bidt, dat gij niet in verzoeking komt."** Ja, **"Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak."** (Matth. 26:41).

Het verraad

Na Zijn zware strijd in de hof van Gethsémané kwam Judas met een schare tot Jezus en kuste de Heer en Jezus zeide tot Judas: **"Judas, verraadt gij den Zoon des mensen met een kus?"** De apostel Judas verraadde Jezus en hij liet de gewapende mannen weten wie ze moesten oppakken door zijn voormalige Meester een kus te geven. De Judaskus kwam daarmee symbool te staan voor verraad. Wie een Judaskus geeft, doet het voorkomen alsof hij of zij het beste met de ander voor heeft, maar steekt in werkelijkheid een mes in diens rug. Toen de Heer verraden was, sloegen zij de handen aan Jezus en grepen Hem.

De veroordeling door een aardse rechter

Nadat Jezus gemarteld en vernederd was, werd Hij veroordeeld. De aanklacht was vanwege Zijn Naam, omdat Hij Zich Koning der Joden noemde. Dit kunnen wij lezen in Mattheüs 27 vers 11 en 12: **"En Jezus stond voor den stadhouder; en de stadhouder vraagde Hem, zeggende: Zijt Gij de Koning der Joden? En Jezus zeide tot hem: Gij zegt het."** Dit stond ook boven Zijn hoofd toen Jezus gekruisigd was, Mattheüs 27 vers 37: **"En zij stelden boven Zijn hoofd Zijn beschuldiging geschreven:**

DEZE IS JEZUS, DE KONING DER JODEN." Dit terwijl Pilatus geen kwaad in Jezus zag en ook gewaarschuwd was door zijn vrouw toen Pilatus op de rechterstoel zat: **"Heb toch niet te doen met dien Rechtvaardige; want ik heb heden veel geleden in den droom om Zijnentwil."** Maar Jezus werd in Zijn onschuld veroordeeld zodat de Schrift vervuld werd, en nam onze schuld op Zich. Jezus sprak de volgende woorden toen Hij aan het kruis hing: **"VADER, VERGEEF HET HUN, WANT ZIJ WETEN NIET WAT ZIJ DOEN."**

Waarschuwing voor ons

Van deze verschrikkelijke gebeurtenis leren wij, dat wij nimmer tot de aardse rechter moeten gaan. Apostel Paulus heeft dit gelukkig voor ons zo duidelijk opgeschreven in 1 Korinthiërs 6:1-9. Paulus schrijft in vers 1: **"Durft iemand van ulieden, die een zaak heeft tegen een ander, te recht gaan voor de onrechtvaardigen, en niet voor de heiligen?"** In vers 7 schrijft apostel Paulus: **"Waarom lijdt gij niet liever ongelijk? Waarom lijdt gij niet liever schade?"** Als u in Jezus Christus gelooft en Hem volgt, neem dan ook afstand van uw rechten. Want Christus deed ook afstand, ter wille van ons, van Zijn rechten.

Jezus liet Zich vernederden. Hij vocht niet voor Zijn gelijk en voor Zijn rechten. Nee, Hij boog Zich onder de onrechtvaardige rechter, Pontius Pilatus, in de wetenschap dat het oordeel

van Zijn Vader rechtvaardig was. Jezus boog vrijwillig, zo diep, dat Hij de vervloekte dood van het kruis aanvaardde. Ja, voor mensen die vechten voor hun rechten, terwijl ze helemaal geen rechten meer hebben.

Wie Jezus geheel aanvaard heeft, heeft het nieuwe leven aanvaard, en wel in de vrucht van de Geest. Apostel Paulus heeft zo mooi over deze vrucht van de Geest geschreven, want hij was ook degene die vóór zijn bekering zelf het recht zocht om christenen te vervolgen. Daarom wist hij na zijn bekering als geen ander om niet het recht in eigen handen te nemen, of daar iemand anders voor te gebruiken. In de Galatenbrief (hoofdstuk 5: 18-24) lezen wij hoe apostel Paulus de werken des vleses en de vrucht des Geestes onderscheidt:

"Maar indien gij door den Geest geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet. De werken des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoerij, onreinigheid, ontuchtigheid, Afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, Nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen, en dergelijke; van dewelke ik u te voren zeg, gelijk ik ook te voren gezegd heb, dat die zulke dingen doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven.

Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

Tegen de zodanigen is de wet niet.

Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en

begeerlijkheden.

Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen.

Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander tergende, elkander benijdende."

Apostel Paulus schrijft in Galaten 5 vers 25 en in zijn eerste brief aan de Korintiërs, hoofdstuk 6 vers 9, een duidelijke waarschuwing: Galaten 5: 25 **"dat die zulke dingen doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven."**

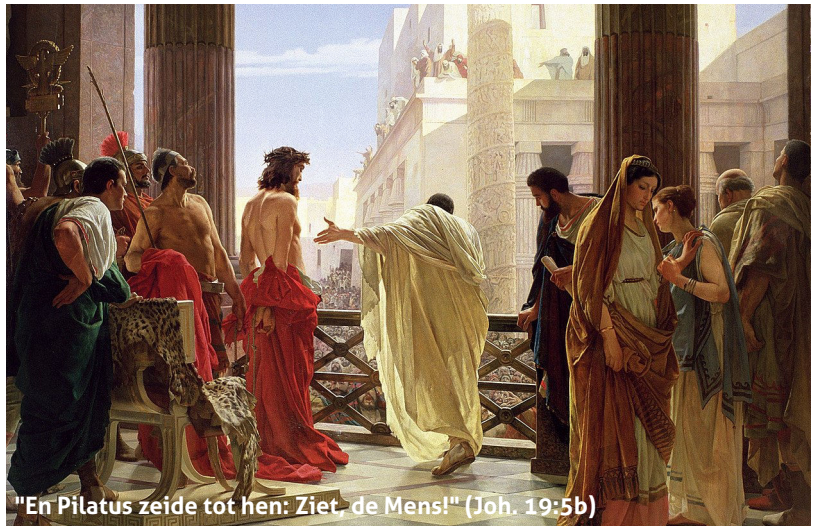
1 Korintiërs 6: 9: **"Of weet gij niet, dat de onrechtvaardigen het Koninkrijk Gods niet zullen beërven?"**

Dat zou toch vreselijk zijn! Dan heeft Jezus Christus voor niets gestorven en opgestaan uit de dood. Ja, dan zou u ook niet de heerlijke toekomst, het Koninkrijk Gods, beërven.

Overwinnaars

Apostel Paulus schrijft dat wij alleen kunnen overwinnen met Christus. Dit kunnen wij lezen in Romeinen 8:31-39: **"Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken? Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardig maakt. Wie is het, die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt. Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, naaktheid, of gevaar, of zwaard? (Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil worden**

wij den gansen dag gedood; wij zijn geacht als schapen ter slachting.) Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft. Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander scepel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere."
Amen.

Het huis des Vaders

herder A. Blumink

Goede Vrijdag. Deze dag heeft voor ons gelovigen een mooie en goede betekenis. Want Hij is gestorven aan het kruishout van Golgotha voor ons, Zijn kinderen. Tot behoud, ja voor onze zonden. Voorafgaande aan het lijden van onze Heer en Heiland heeft de Heer Zijn discipelen onderwezen in de dingen van Zijn Koninkrijk. Vele dingen heeft Hij ze verkondigd ter lering en tot steun. Zo kunnen wij lezen in Johannes 14 over "Het huis des Vaders". Hij, Christus, vertroost dan ook Zijn discipelen hier met de woorden: **"Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij."**

Geloven is in het Hebreeuws afgeleid van het woord dat met Amen in verband staat, dat "dragen" betekent. Geloven is dan ook vertrouwen op God de Allerhoogste. Hij zal ons leiden gelijk geschreven staat in Jesaja 40:11: **"Zijn kudde weiden gelijk een herder; Hij zal zijn lammeren in Zijn armen vergaderen, en in Zijn schoot**

dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden." We zien in vers 10 van Jesaja 40, dat God gezien wordt als de Almachtige Koning, Die door Zijn kracht verlossing brengt. In dit vers, vers 11, lezen wij dat Hij vergeleken wordt met een goede Herder. Een Herder Die alles voor Zijn schapen over heeft, hen de liefdevolle zorg schenkt. Zo kunnen en mogen wij dan ook in Jezus de goede Herder zien! Hij zegt toch: **"gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij."**

Vers 2 van Johannes 14 schrijft ons: **"In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u een plaats te bereiden."**

Wat een heerlijkheid mogen wij zien en wat een mooi beeld krijgen wij hier van het huis Zijns Vaders. Er zijn veel woningen in het huis van onze Heer. Het is een huis, niet zoals hier op aarde, door mensenhanden gemaakt, maar het is een huis voor eeuwig.

Hier op aarde hebben wij een huis voor een korte tijd om in te wonen. Straks zullen wij een huis, een plaats krijgen voor eeuwig! Het is een huis des Vaders, spreekt Jezus hier; want Zijn Vader is ook onze Vader. **"En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kome ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben."** (Joh. 14:3). Wat een mooie uitspraak doet de Heer hier aan Zijn discipelen. Hij heeft het niet alleen tegen hen, maar Hij heeft het in deze tijd ook zeker tegen ons. Het komen van de Heer om de Zijnen tot Zich te nemen is toch het heerlijkste waar wij, als Zijn kinderen, naar uit mogen zien?! Wij zullen dan ook mogen zijn waar Hij is. De dood maakt immers geen scheiding, zo staat er geschreven in Romeinen 8:38-39: **"Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig**

ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here." Laten wij dan de weg blijven gaan die Hij gaat. Jezus is het toch Die zegt: **"Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven."** Hij gaat verder: **"Niemand komt tot den Vader, dan door Mij."**

Ja, Hij is de weg. De weg, het Middel om ons doel, "het Vaderhuis" te kunnen en te mogen bereiken. Dat Hij de Waarheid is, kunnen wij al lezen in het eerste hoofdstuk van Johannes en wel in vers 14: **"En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader), vol van genade en waarheid."**

Hij is de Weg, de enige Weg. Buiten de Heer om kan niemand tot de Vader komen. We zullen dan ook allen tot Hem mogen gaan, zo spreekt Hij in Mattheüs 11:28-30: **"Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht."**

Jezus, Hij belooft aan Zijn discipelen de Trooster, de Heilige Geest. En zo heeft de Heer voor Zijn sterven de discipelen vertroost. Niet lang daarna is Hij gevangen genomen en heeft Hij de weg moeten gaan tot het kruis. Maar ten derde dage is Hij opgestaan want het graf kon hem niet houden! Wij weten allen dat de

Heer zeer spoedig zal wederkomen. Totdat Hij wederkomt, heeft Hij ons de Trooster gezonden. Want Hij zou ons niet als wezen achter laten. Hij heeft uitgestort Zijn Heilige Geest. Is het niet zo dat, als wij Hem lief blijven hebben en Zijn geboden bewaren, Hij de Vader zal bidden en ons alles geven zal tot in alle eeuwigheid? Laten wij dan gaan in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, aan een ieder verkondigende wat in Zijn Woord beschreven staat. Dit alles onderhoudende, voor ons en hen die ons omringen. Want Hij zal met ons zijn **"al de dagen, tot aan de voleinding der wereld."** Eindig uw gebed dan ook te allen tijden met; **"MARAN-ATHA Jezus komt!"** Geve de Heer dit aan ons allen tot Hij zal wederkomen. Amen.

www.hazknl.nl

Hersteld Apostolische
Zendingkerk

De afgelopen periode zijn de volgende artikelen, bewerkt naar onze tijd, op de website geplaatst:

- Voorttrekken (herder H. van der Beek)
- Twee linies (profeet H.M. van Bommel)
- Waken en bidden (herder Chr.B. Maalman)
- Uitnodiging tot de bruiloft (profeet H.M. van Bommel)
- Nu is het oordeel dezer wereld (apostel A.J. Korff)

Wilt u artikelen in uw mailbox ontvangen? Dan kunt u zich inschrijven op www.hazknl.nl/inschrijven
Of scan de volgende QR-code:

MENU

**Maranatha, de Heer
komt!**

De lijdenstijd

herder R. Blumink

Broeders en zusters, gemeente van onze Here Jezus Christus,

Achter ons liggen de lijdensweken. We mochten gedenken de dagen van Zijn lijden, om onzentwil. In Jesaja 53 vers 7 lezen wij het volgende: **"Als dezelve geëist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, also deed Hij Zijn mond niet open."**

Door de profeet Jesaja was voorgezegd wat eenmaal zou gaan gebeuren. Onze Heer en Heiland zou Zichzelve overgeven als een Lam ter slachting voor onze zonden. Hij zou al het leed op Zich nemen en ons door Zijn dood bevrijden van de zondelast die ons allen aankleefde.

We zien met huivering de schaduw van de nacht in de hof van Gethsémané, we zien als het ware de strijd aan het akelig vloekhout en horen Zijn bange kreet **"Mijn God! Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten!"** (Matth. 27:46).

Hij werd overgeleverd aan de soldaten, de soldaten die Hem bespotten en ernstig mishandelden. Zijn volk toont Hem hun minachting. Dit alles is weerzinwekkend om te zien.

Als wij zo om ons heen kijken, zien wij heel veel leed en ellende op de wereld. Vele mensen komen dagelijks om

door oorlogsgeweld, vele mensen moeten honger lijden, velen zijn van huis en haard verdreven.

Wij mogen weten om in Hem een Verlosser te hebben van alles wat wij hebben misdreven. Wij hebben de hoop en verwachting van Zijn komst in heerlijkheid. Wij zien uit naar die heerlijke toekomst, groten, kleinen, jongen en ouden, levenden en ontslapenen. Want zij leven Hem allen (Luk. 20:38) Wij zijn het die schuldig staan voor Zijn heilig en aanbeddelyk aangezicht, **"En men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij den rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond geweest is."** (Jes. 53:9).

Laat ons in gedachten bij Hem zijn, dat wij dan mogen beseffen dat Hij daar, op Golgotha, voor ons wordt gemarteld, geslagen en aan het kruis is genageld. Maar **"Hij zal den dood verslinden tot overwinning, en de Heere HEERE zal de tranen van alle aangezichten afwissen; en Hij zal de smaadheid Zijns volks van de ganse aarde wegnemen; want de HEERE heeft het gesproken."** (Jes. 25:8).

Wij moeten maar eens proberen om ons het lijden van onze Here Jezus Christus voor te stellen, onszelf in te leven en daaruit te verstaan, hoe groot onze zonden zijn in Zijn ogen. Dat het nodig was voor Hem om te sterven, om zodoende de wereld met God te verzoenen. Als wij ons dit niet kunnen voorstellen, dan zullen wij het vreselijke lijden van onze Heer ook niet kunnen verstaan of begrijpen.

Hij leed om de wil van Zijn Vader te volbrengen. Hij leed om de Goddelijke gerechtigheid te volbrengen, de Goddelijke gerechtigheid die dood van zondaren eiste. Hij leed in onze plaats en leed voor ieder menskenkind. Het moest de Christus zijn, Die als de Heilige al dit leed moest ondergaan. Want door Zijn striemen schonk Hij ons genade en genezing.

Dat wij in ons zelve mogen keren, Hem willen volgen waar Hij ook henegaat, op Hem en Hem alleen ons vertrouwen stellen en Hem liefhebben boven alles. De lijdenstijd moet ons dan ook niet onverschillig laten, broeders en zusters. God wil de mens aanzien in het lijden en sterven van Zijn Zoon, Hij Die om onzentwil aan het kruis is gehangen.

Wie Hem van ganser harte gelooft is dan door het geloof gerechtvaardigd en heeft vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus. Halleluja, Amen.

"Skandalon", een ergenis

herder J.R. Misset

Het Griekse woord "Skandalon" of de werkwoordsvorm daarvan, is in de Statenvertaling vertaald met het werkwoord ergeren. Het houdt daarmee een grote waarschuwing in voor ons geloofsleven, zo geeft de Here Jezus ons in verschillende Bijbelgedeelten aan.

Een Skandalon is een stokje met lokaas, dat bij een val wordt geplaatst om een dier in een val te lokken. Wij kennen allemaal wel de muizenval. Wij plaatsen daar een stukje kaas of iets met een beetje pindaakaas in, om de muis in de val te lokken. Het Skandalon is daarmee van levensgevaar voor het diertje. Maar als wij verder de betekenis van het woord Skandalon onderzoeken, dan betekent het in meer algemene zin "struikelblok of val". Iets kan dus een struikelblok zijn of een val. Wij denken dan niet aan obstakels op de weg, zoals een opstaande straattegel of iets dergelijks. Nee, wij denken dan aan gedachten, een gesteldheid, houdingen, woorden van mensen waar wij ons aan kunnen ergeren. Dit ergeren kan een struikelblok worden. Het is een "Skandalon", een lokaas van de boze.

Een struikelblok voor de discipelen

In het Evangelie spreekt de Here Jezus over verschillende soorten van ergeren en dus van verschillende struikelblokken op de geloofsweg. Wij kunnen dus op verschillende manieren struikelen in ons geloofsleven door ergernissen. In Markus 9: 33 e.v. vinden wij een eerste

ergernis: het betrof de aardse gesteldheid van de discipelen, de latere apostelen. Zij waren, zo blijkt uit deze geschiedenis, gewone mensen zoals wij. Zij hadden ruzie onder elkander gekregen toen zij onderweg waren met Jezus en de Here Jezus vroeg naar deze ruzie. **"En Hij kwam te Kapérnaüm, en in het huis gekomen zijnde, vroeg Hij hun: Waarvan hadt gij woorden onder elkander op den weg? Doch zij zwegen; want zij waren onder elkander in woorden geweest op den weg, wie de meeste zou zijn."** (Mark. 9:33-34). Zij ergerden zich aan elkaar.

De gesteldheid van de discipelen was op het aardse gericht, Zij hadden geruzied wie in de toekomst de hoogste in aanzien zou zijn voor de Heer. Over welke toekomst hadden zij gesproken? Dachten zij over aardse macht en aanzien in een aards koninkrijk van de Heer? Ze hadden het Evangelie van de Here Jezus blijkbaar niet begrepen. De Heer had vlak voor hun ruzie, over Zijn lijden en sterven gesproken. De weg die Hij in nederigheid en in gehoorzaamheid aan Zijn Vader in de hemel zou lopen. De discipelen gaven de Here Jezus geen antwoord op Zijn vraag, maar de Here Jezus wist van hun ruzie. Hij gaf hun antwoord op hun twistgesprek: **"En nedergezeten zijnde, riep Hij de twaalven, en zeide tot hen: Indien iemand wil de eerste zijn, die zal de laatste van allen zijn, en aller dienaar."** (Mark. 9: 35). De Here Jezus houdt de discipelen voor dat deze aardse

gezindheid een val, een struikelblok voor de discipelen zou kunnen worden. Zij dienden de nederige en gehoorzame gezindheid in zich te hebben om het Koninkrijk der hemelen te kunnen beërven.

De Here Jezus nam daartoe een kind tot Zich en omarmde het kind en stelde het kind als voorbeeld van de door de discipelen te volgen geloofsweg. Waarom de Here Jezus dit doet begrijpen wij in eerste instantie nog niet. De diepere betekenis hiervan is nog buiten ons gezichtsveld. Zeker als de Here Jezus vervolgt met de woorden: **"Zo wie een van zodanige kinderkens zal ontvangen in Mijn Naam, die ontvangt Mij; en zo wie Mij zal ontvangen, die ontvangt Mij niet, maar Dien, Die Mij gezonden heeft."** (Mark. 9:37). Dat het een bijzondere en zeer waarschuwende betekenis had en heeft, moge duidelijk zijn uit het vervolg van deze onderwijzing van de Heer aan Zijn discipelen. Nog begrijpen de twaalven, de apostelen, de onderwijzing van de Here Jezus niet. Ze wijzen de Here Jezus erop dat er iemand is die in de Naam van de Here Jezus duivelen uitwerpt, terwijl hij niet met de discipelen was. Ze hadden hem verboden deze zaken te praktiseren. Deze handelwijze van de discipelen wijst op hun hoogmoed. Waren zij meer dan anderen? Nu begrijpen wij het antwoord van de Here Jezus. **"Doch Jezus zeide: Verbiedt hem niet; want er is niemand, die een kracht**

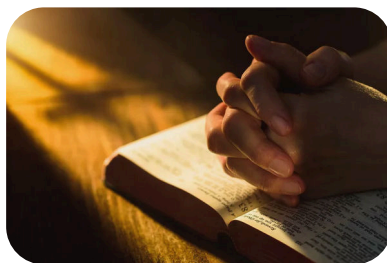
doen zal in Mijn Naam, en haastelijk van Mij zal kunnen kwalijk spreken. Want wie tegen ons niet is, die is voor ons." (Mark. 9:39-40). In hun hoogmoed hadden zij, deze goedbedoelende en in werkzaamheid volgelinge van Jezus, verhinderd de Naam van Jezus groot te maken in wonderwerken. De afwijzing van de man door de discipelen zou hem zelfs ervan kunnen weerhouden, om zich bij de Here Jezus aan te sluiten. Nederigheid en verstandig handelen bleek heel belangrijk. En dan komt zo lijkt het opeens, een ernstige waarschuwing aan de discipelen in Markus 9: 42 **"En zo wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, ergert, het ware hem beter, dat een molensteen om zijn hals gedaan ware, en dat hij in de zee geworpen ware."**

Waarom een kind als voorbeeld?

Met het stellen van een kind in het midden van de groep van discipelen heeft de Here Jezus een bijzonder doel. En daartoe stappen wij nu over naar Matthéüs 18: 1-5. In dit Bijbelgedeelte, dat ook over ergeren handelt als struikelblok en val op onze geloofsweg, stelt de Here Jezus ook een kind in het midden van de discipelen, maar legt ook het doel uit van het kind als voorbeeld.

In het oude oosten had een kind totaal geen invloed op zaken. Kinderen waren onbelangrijk. En dan zegt de Here Jezus in deze onderwijzing in Markus 9 vers 35b: **"Indien iemand wil de eerste zijn, die zal de laatste van allen zijn, en aller dienaar."** Dat was de eerste reden waarom de Here Jezus een kind in hun midden stelde. Wie het Koninkrijk der hemelen wil

binnengaan dient te worden als de kinderen. **"En zeide: Voorwaar zeg Ik u: Indien gij u niet verandert, en wordt gelijk de kinderkens, zo zult gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan."** (Matth. 18:3). Het was niet de bedoeling dat de discipelen kinderachtig zouden worden. Dat wordt ook niet van ons verwacht. Het betreft echter het ons geheel afhankelijk stellen van de HEERE God. Wij mogen Hem Abba, Vader noemen.

Het tot God gaan met woorden Abba, Vader is niet zomaar een vorm van spreken. Het mag niet zomaar een vorm van spreken, bidden zijn. Het bidden met de woorden Abba, Vader heeft een diepe betekenis. Dat leren wij wel uit Romeinen 8 vers 15: **"Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!"** En als wij in de oprechte gesteldheid tot de HEERE God naderen in de Naam van Jezus met de woorden "Abba, Vader" dan mogen wij weten dat de Heilige Geest met ons meebidt. Wij lezen dit in Galaten 4 vers 6: **"En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!"**

Wij, de kinderen van God

Het kind van God, u en ik, dient zich ook als een kind van God te gedragen. Het was de harde

leerschool voor de discipelen, de door de Heer geroepen apostelen. De onderwijzing, de les was nog niet afgelopen. De Here Jezus leerde in Matthéüs 18 vers 4: **"Zo wie dan zichzelf zal vernederen, gelijk dit kindeken, deze is de meeste in het Koninkrijk der hemelen."** Wie een hoge positie in het Koninkrijk der hemelen wilde ontvangen van de Heer diende zijn eigen ego, zijn eigen ik te verloochenen en zichzelf te vernederen voor de Heer. Zegt Petrus dit ook niet in 1 Petrus 5 vers 6: **"Venedert u dan onder de krachtige hand Gods, opdat Hij u verhogte te Zijner tijd."** In nederigheid onze Heer en Heiland navolgen.

De derde en laatste onderwijzing met het in het midden stellen van een kind door de Here Jezus, vinden wij in Matthéüs 18 vers 5: **"En zo wie zodanig een kindeken ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij"** Deze onderwijzing verwijst naar het kind als in mensenogen onbelangrijk. De Here Jezus draagt grote zorg voor de nederige van houding en voor degenen die in mensenogen de minsten zijn. De discipelen dienden zorg te dragen voor deze 'kleinen', want daarmee vervulden zij het Evangelie van de Here Jezus, en droegen zij zorg voor de Heer.

Als wij dit alles vervullen, dan ergeren wij ons niet aan Christus en Zijn Evangelie. Het ergeren ziet op een struikelblok voor ons geloofsleven, een val, lokaas van de boze. De Here Jezus wil dat niet, Hij wil, dat wij in een kinderlijke gesteldheid: nederig, afhankelijk en vol vertrouwen de Vader in de hemel zullen volgen. Dat wij toch in oprechtheid tot de zullen bidden **"Abba, Vader"**. Amen.

In Memoriam evangelist H. Blumink

apostel R. Kuipers

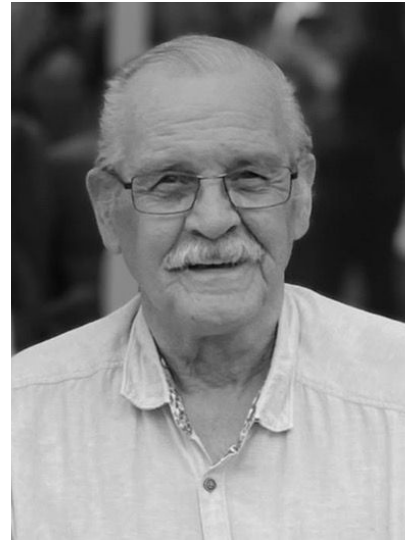
Op woensdagmorgen 14 februari 2024 ontsliep in zijn Heer en Heiland, in de hope der eerste opstanding, onze geliefde broeder Henk Blumink, evangelist van de gemeente Wageningen. Onze broeder is 73 jaar geworden. Op 20 februari 2024 om 11:00 uur mochten wij in een dienst van Woord en Gebed tot de Heer naderen in het kerkgebouw van de gemeente Arnhem, waarna wij aansluitend zijn lichaam naar zijn laatste rustplaats hebben gebracht op de begraafplaats te Ede. Onze broeder werd plotseling uit het leven weggerukt, geplukt als een bloem, om overgeplant te worden naar de goede plaats in het dodenrijk, in het Paradijs. Ja, onze broeder is ingegaan in het Paradijs, de plaats die de Heer na Zijn sterven heeft geopend, en waar hij in zijn aardse strijd zo naar verlangde, om daar in de rust van de Heer te verblijven totdat de Heer zal wederkomen.

Onze broeder is op 5 april 1950 geboren te Ede, te midden van een liefdevol en Apostolisch gezin, hij had 1 broer en 2 zussen. Henk was een zeer gelovig en getrouw, maar eenvoudig mens, wars van hoogmoedigheid. Hij hield van zijn kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind. En natuurlijk niet in de laatste plaats van zijn vrouw Ria, waar hij zo zielsveel van hield. Zij werd echter op 7 april 2015 door de Heer in de rust genomen. Bijna 45 jaar waren zij getrouwd geweest (29-04-1970). Henk miste haar heel erg, hij heeft dit kruis, van groot gemis, in verdriet, maar

wel met de hulp van de Heer moeten dragen. Henk en Ria hebben 3 kinderen gekregen, 2 zonen, Arnold en Henri en een dochter, Judith.

En hoewel wij geloven dat onze geliefde ontslapenen, na dit aardse leven, in de doodsrust in de goede plaats, het Paradijs, overgeplant worden, en dat ons dit tot een vertroosting mag zijn, is zijn dood toch nog zeer onverwacht, en stemt dit ons tot droefheid, en van een moeten missen. Maar laten wij proberen om troost en kracht te putten uit de tekst, die als een zegelied opgetekend staat in Romeinen 8 vers 38 en 39: **"Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere."**

Ja, dit was voor onze broeder een zekerheid, door zijn geloof en vertrouwen, maar ook zijn belijden in zijn leven: dat niets hem kan scheiden van de liefde Gods, door Jezus Christus. Onze broeder was liefdevol en omgaf eenieder, die daaraan behoefte had, of een beroep op hem deed, met zijn christelijke zorg en liefde. Hij was een mens met een hart vol van liefde, voor zijn vrouw Ria en voor zijn huisgezin maar ook tot de gemeente van Christus en de medemens, maar bovenal tot Zijn Heer en Heiland. Hij was gedurende vele jaren ons tot een voorbeeld in het dienen en zijn wederliefde tot Christus,

ook binnen de gemeente. Onze broeder werd op 6 februari 1988, door profetenmond door Zijn Heer en Zender, geroepen als evangelist voor de gemeente Wageningen. En op 25 september 1988 werd hij tot het evangelistenambt afgezonderd en gewijd. Na eerst bijna 9 jaar diaken van de gemeente Wageningen te zijn geweest, mocht hij na zijn wijding tot evangelist, ruim 35 jaar in het ambt staande blijven, in het Apostolisch Profetisch getuigenis. Onze broeder was daarin getrouw aan zijn Heer en Heiland, en hij ging daar zijn hele gezin dan ook in voor.

Er was voor onze broeder geen andere Leer dan de oude paden, de Apostolische Leer, de Waarheid en het zuivere Evangelie van Jezus Christus. Want er bestond voor onze broeder geen andere weg, dan de Weg, de Waarheid en het Leven, waar de Heer hem op geplaatst had, namelijk vasthoudende aan het Apostolisch Profetisch getuigenis in Woord en Geest,

in Ambten en Gaven, geheel naar de Schrift en het heerlijk Evangelie van Zijn Heer en Zender. Hierbij toonde hij wel zoveel als mogelijk, medeleven en begrip voor mensen die misschien iets anders dachten dan hijzelf, zowel voor medechristenen als andersdenkenden. Maar waar hij kon, daar getuigde hij van Zijn Heer en Heiland, van de Waarheid, de liefde van God en de spoedige wederkomst van Christus. Want liefdevol en begripvol naar anderen zijn, is namelijk ook het Evangelie van Jezus Christus. En onze broeder begreep dat en bracht het ook in de praktijk, want hij wilde hierin een navolger van Christus zijn, een kind van God, maar ook zijn evangelietaak uitvoeren: dat God liefde is, Die ons leidt door de Heilige Geest, en mensenkinderen genade schenkt door Zijn Zoon, Jezus Christus. Onze broeder wist dat het goed was om in de nabijheid van zijn

Heer en Heiland te zijn, want Deze is, ook in de moeite, in zijn aardse strijd, in zijn kruisdragen, altijd zorgzaam over hem geweest, in het leven, maar thans ook in de dood, ziende op de zekerheid, dat hij door de Heer is overgeplant naar het Paradijs. En in dit geloofsvertrouwen, mocht onze broeder ook zo graag, in het voorgaan in de Erediensten zingen uit Gezang 282 het vijfde vers:

"Houdt hoog uw kruis voor mijn verdonkerend oog, in dood en leven, Heer, blijf mij nabij!"

Onze geliefde broeder, hij heeft alle jaren van zijn leven, zijn vertrouwen en trouw gesteld in zijn God, Die trouw is tot in eeuwigheid en getrouw is aan Zijn belofte, die is: Ja en Amen! En eenmaal zal onze broeder dan ook weer uit de doodslaap gewekt worden, bij de eerste wederkomst van de Here Jezus, in de eerste opstanding. Dan zal hij eeuwig en verheerlijkt

mogen leven met zijn Heer en Heiland. Dat is de Liefde van de Heere God aan Zijn gegeven belofte. En in dat geloof is onze broeder ontslapen. En nu hij toch nog onverwacht uit dit aardse leven door de Heer is weggenomen, is dit voor ons, die achterblijven nog steeds een droevige werkelijkheid, dat de dood, hoewel door Christus reeds overwonnen, nog steeds heerst, totdat ook deze laatste vijand is te niet gedaan (1 Kor. 15:26). Maar onze broeder evangelist Henk Blumink, hij is in de goede plaats, hij is in het Paradijs, in de doodslaap, tezamen met onze geliefde panden, die hem zijn voorgegaan. En op die heerlijke dag van Christus, dan zullen wij elkaar weerzien! Het betekent dan ook geen vaarwel tot onze broeder. Nee, wij zeggen: "Tot weerziens", want diegene die in de Heer gelooft, die zal leven in de eeuwigheid, al ware hij ook gestorven (Joh. 11:25). Dat dit ons tot een troost mag zijn!

Opgaan naar Jeruzalem

Wijlen herder H. van der Beek

"En Jezus, opgaande naar Jeruzalem, nam tot Zich de twaalf discipelen alleen op den weg, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en de Zoon des mensen zal de overpriesteren en Schriftgeleerden overgeleverd worden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen; en zij zullen Hem den heidenen overleveren, om Hem te bespotten en te geselen, en te kruisigen; en ten derden dage zal Hij weder opstaan." (Matth. 20:17-19).

In de periode van de lijdenstijd scheidten enkele weken ons van Goede Vrijdag, de dag waarop

wij de dood van de Heer Jezus gedenken. In deze weken overdenken wij de betekenis van het lijden en sterven van de Heer. Gods welbehagen in zondaren, waarvan de engelen in de velden van Efrata hebben gezongen, is groot (Luk 2:13 en 14).

In de vleeswording van het Woord kwam Hij tot de mensen en Hij trekt ze tot Hem, zij moeten tot Hem gaan. De grote heilsfeiten ten tijde van het Oude Verbond hadden daar plaats waar de Here God het beschikte. Abraham moest alles verlaten en optrekken naar het

land dat God hem zou wijzen, en daar verscheen de Heer aan hem. Het volk van Israël moest optrekken uit het diensthuis Egypte naar het beloofde land, en in dat land heeft God Zijn heiligdom geplaatst, eerst te Silo en daarna te Jeruzalem.

Naar Jeruzalem moest het volk van God optrekken en daar kwam God tot het volk. Het volk trok op tot Gods altaren, tot God, hun God, de bron van vreugd (Ps. 43). Jozef en Maria moesten optrekken naar Bethlehem opdat de beloofde Koning daar geboren zou worden.

De herders moesten gaan naar Bethlehem om het Kindeke te zien, en een Simeon werd naar de tempel gedreven om de Zaligmaker te aanschouwen. Gaan wij ook op tot God, dat wil zeggen, bereiden wij ons telkens voor om het lijden van de Heer te gedenken, dat wij wel verstaan, wat onze verlossing aan de Heer heeft gekost? Reeds vele dagen voor het Paasfeest trekken de scharen, komende uit ver afgelegen plaatsen, op naar Jeruzalem. De Heer trok ook op vanuit Galilea, onderweg steeds sprekende en lerende, wat op deze vermoeiende reis zeer aangenaam is geweest. Bij velen kwam de gedachte op dat de Heer nu toch wel Koning zou worden. De Heer laat hen echter zo denken, maar Hij roept Zijn discipelen even terzijde en zegt tegen hen wat er te Jeruzalem met Hem zal gebeuren. Waarom zegt de Heer dit niet tegen de schare? Ach, velen van hen zouden de ergernis van het kruis niet kunnen verdragen; de één zou teleurgesteld heengaan en een ander zou een zwaard kopen om Hem met geweld Koning te gaan maken.

Nee, de Heer wil hun feeststemming niet bederven. De discipelen moesten deze wetenschap wel dragen omdat de Heer voor hen geen geheimen had; de Heer had aan hen reeds veel verteld en zij hadden reeds zeer veel met Hem beleefd, ook vele teleurstellingen. Wel konden zij Zijn barmhartigheid, tegen de Hem vijandig gezinde Joden, niet verstaan, en evenmin konden zij Hem begrijpen, in Zijn zachte of harde woorden die ook tot hen waren gericht, maar door dit alles was de liefde tot de Persoon van de Meester steeds groter

geworden. Zij waren niet in een feeststemming opgegaan, want zij vreesden voor de vijandige overpriesters (Joh. 11:7 en 8). In hun hart waren geen liederen Hammaäloths zoals voorheen toen zij opgingen om feest te vieren. De schare echter, niet wetende wat er geschiedt gaat, wordt, hoe dichter zij Jeruzalem naderen, vervuld met de gedachte dat Hij nu Koning worden moet. Die wonderlijke Meester komt ook de schare tegemoet en zend twee van Zijn discipelen er op uit om een ezelin te halen (Matth. 21:1-9). Het Woord van God, gesproken door de profeet Zacharia, moet worden vervuld. Geestdriftig zet de schare de Heer op het jong van de ezelin en spreidt hun klederen uit op de weg, bij wijze van tapijten en plukt palmtakken van de bomen als een teken van overwinning en roept: **"Hosanna, den Zone Davids! Gezegend is Hij, Die komt in de Naam des Heren! Hosanna in de hoogste hemelen!"** (Matth. 21:9). Nu hebben de discipelen ook geen angst en vrees meer, want zij geloven dat hun Meester nu Koning zal worden. Maar, in Jeruzalem wordt Hij niet door de Hogepriester opgewacht om Hem tot Koning te zalven en te kronen; nee, er wacht een vijandige bende van overpriesters en Schriftgeleerden die nog vijandiger worden als zij zien

dat de Heer een gesel van touwtjes neemt (Joh. 3:15) en al de handelaars en geldwisselaren uit de tempel drijft en in heilige toorn zegt: **"Er is geschreven: Mijn huis zal een huis des gebeds genaamd worden; maar gij hebt dat tot een moordenaarskuil gemaakt."** (Matth. 21:13).

Als Koning geboren, als Koning geleefd, komt Hij op voor de eer van Zijn Vader, om dan als een Lam te lijden en te sterven. De feeststemming van de menigte is omgeslagen in een grote teleurstelling, want er zullen niet veel mensen zijn geweest die nog troosten konden toen de Heer aan het kruis was gestorven. Wel hadden Zijn discipelen dat moeten doen omdat zij wisten dat hun Meester ten derden dage zou opstaan, maar de teleurstelling was te groot dan dat zij daar nog aan dachten. De raadsels waren opgelost toen de blijde mare werd gehoord: **"De Heer is waarlijk opgestaan."** (Luk. 24:34). Vele christenen maken zich op om in de lijdensweken het lijden van de Heer te gedenken; er zijn velen die wel verstaan waarom dit zo op deze manier moest geschieden, maar toch verstaan alleen de uitverkorenen hier meer van dan de grote schare christenen. De Heer vertelt alleen aan Zijn uitverkoren discipelen Zijn geheimen, en daardoor ontstaat

een veel grotere en sterkere liefde voor de Persoon van de Verlosser dan bij de andere gelovigen. En, mogen Zijn uitverkorenen Hem nog niet in alles verstaan, de liefde heeft toch eigenlijk genoeg aan wederliefde, en die wederliefde betoont de Heer door hen te bemoedigen om het kruis Hem na te dragen en hun daarvoor ook de nodige troost en kracht te geven.

De Heer is hun voorgegaan in het lijden en sterven ("**Hoe kostelijk is in de ogen des Heeren, de dood Zijner**

gunstgenoten." Ps. 116:15), maar Hij is hun ook voorgegaan naar het Jeruzalem dat boven is (Gal. 4:26). De uitverkorenen hebben hun geboorte uit die moeder, de hemel, en nog gebonden aan de aarde, reizen zij naar die stad welker kunstenaar en bouwmeester God is.

Is het hier op aarde een weg van lijden, toch kan er een feeststemming zijn want Christus heeft voor ons de dood overwonnen en bereidt ons het feest van de bruiloft des Lams in de woningen van het huis

des Vaders. Geve de Heer ons, terwijl wij het lijden van de Heer gedenken, een rechte inzage in ons eigen verdorven hart, maar ook de zekerheid dat de Heer Jezus voor ons is gestorven, ja, dat Hij ons uitverkoren heeft om een eersteling te zijn. Geve de Heer, dat wij ons Zijn vertroosting eigen kunnen maken en dat ons opgaan een opklimmen mag zijn in de genade en de gaven van de Heilige Geest. Amen.

Gemeentelijke gebeurtenissen in 2023

Amsterdam

Heilige Waterdoop

03-12-2023

Guilliëtta Johanna Maria Francisca Bijster
dochter van broeder D.J. (Daniël) Bijster en
zuster N. (Nikita) Bijster-van der Aar
Geboren op 19-10-2023

Belijdenis

19-02-2023

zuster B.M. (Beaudine) Keijssper

Zegen op 65-jarig huwelijksjubileum

17-09-2023

broeder J.E. (Joop) Rijnders en
zuster. M. (Ria) Rijnders-van Eeden
Gehuwd op 05-09-1958

Overleden

12-12-2023

zuster A.W. (Lida) Schaink (62 jr)

Arnhem

Overleden

06-06-2023

zuster F. J. (Fennie) Jansonius-Biemoed (91 jr)

24-08-2023

broeder evangelist H. (Hylke) Kuipers (81 jr)

03-12-2023

broeder M. (Michel) Jalink (54 jr)

Amersfoort

Geen bijzonderheden

's-Gravenhage

Geen bijzonderheden

Wageningen

Zegen op 65-jarig huwelijksjubileum

17-09-2023

broeder G. (Gert) Hendriksen en
zuster. A. (Josiena) Hendriksen-Hobé
Gehuwd op 11-09-1958

Heilige Waterdoop en/of Heilige Verzegeling voor ontslapenen

Heilige Waterdoop

22-10-2023

zuster Johanna van Duits

Heilige Verzegeling

05-02-2023

Een grote schare, zij die geleefd hebben op deze aarde van noord tot zuid, van oost tot west, die roepen onder de aarde: "Here, Here!"

22-10-2023

broeder Willem Willemsen
zuster Sofie Willemsen
zuster Johanna van Duits

De erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3 de even maanden om 10:00 uur de oneven maanden om 17:00 uur	10.00 en 17.00 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10.30 en 17.00 uur
Arnhem en Wageningen	Uitzichtkerk, Zaslaan 22 Arnhem	10.00 en 17.00 uur
's- Gravenhage	Willemstraat 69	10.00 uur en de tweede en laatste zondag van de maand om 17:00 uur